

Juonqajavre, sjö, Jokkmokks sn
o. Tq, Nb. 1.
(Gn 21 c 1: 20)

(forts.) jau^erē kā käl^akā ätnui =
sjön torkar, blir grund, där den
flyter ut i älven.

"Juoknä juoñä".

Juonqajavre Gn 21 (c 1)

H. Grundström 1929

M.L. 1966